

žognowanje, — dobre žěto, mjerne spajnje, — trošcht a wjašele, —
sbožne žyweenje! Amen.

I. Kak jo našch Humožnik swojo tschajnje mě dostał?

Tomu horduju we tom swětem pišnje schakorake
tschajnje měna pschipołožone. Won se poměnijo: „Bog.“
Jesús Kristus jo ten wěrnny Bog a to nimerne žyweenje,
žějo Jan. Won se poměnijo ten Kněz, Jehovah; to jo
taki, lenž wot nimernosćzi jo był, lenž hišćezi jo a až
do nimernosćzi bysch bužo, a kotryž schylnym wězam to
bysche a žyweenje dał jo. Tomu horduju pschipołožone to
mě: Immanuel (Jes. 7, 14): „Glědaj! kněžna jo samo-
druga, a bužo šyna porožišch, togo bužo wona naraž
„Immanuel“, to jo: Bog s nami, dokulaž won Bog jo wot
nimernosćzi; we tom dopolněnu togo zaša pał našchu žło-
wěznu naturu na se wesel a našch Humožnik jo hordował.

Nejwězy pał horduju našch Humožnik poměnyony
„Jesús Kristus.“ To mě Kristus jo jaden Brichtle mě,
a jo na našchu rěz tał wele ako jaden žalbowany, a
wono zo to same mě rowno tał wele gronisch, ako to mě
Mesias, lenž tom Humožnikoju (Jan. 1, 41) se dajo.
Tomu pał grone togodla Kristus, dokulaž won wot Boga
juž we mascherinem žywošče stym šw. Duchom žalbowan-
ny a k swojom tschojake amtu godny jo huzhnyony hor-
dował. Togodla žějo Dabid (Ps. 45, 8) k němu: Bog!
tvoj Bog jo schi žalbowal s tym wolejom togo wjašela,
wězej, nězli tvojich towarischow.